

[Boligministeren.]

ikke man kan nå, så længe det accepteres, at udlejningsvirksomhed skal være en forretning i den målestok, vi har set mange uhyggelige eksempler på.

Det er jo betegnende, at når boligproblemet er til debat i pressen — jeg skal måske sige visse dele af pressen, men selv den borgerlige presse har jo dertil egnede blade, der skal dyrke populære standpunkter — i radio og i fjernsyn, samler alle sig om det krav vedrørende bolig, som befolkningen har til offentlige myndigheder, til kommunerne, til boligansvarende udvalg, til regeringen for ikke at sige til boligministeren. Der er ingen af de boligsøgende, der stiller krav til den private foretagsomhed, til den private bygherre, kun til det offentlige. Mon ikke det kan tages som udtryk for, at der langt ind i befolkningen er den opfattelse, at boligforsyningen ikke kan være et privat, men udelukkende et offentligt anliggende, ikke alene hvad angår udbud, men også hvad angår lejeansættelse? Jeg har gerne villet sige dette, men på den anden side vil jeg også gerne understrege, at jeg er så realistisk indstillet, at det står mig helt klart, at der med de politiske muligheder, der findes i det høje ting, fra alle sider må vises resignation, hvis vi skal nå et resultat. Selvfølgelig har jeg og det parti, jeg tilhører, en principiel opfattelse, men at ville søge gennemført de ønsker, vi har, alene på grundlag af denne principielle opfattelse mener jeg ville øge afstanden med hensyn til at nå en løsning inden for en overskuelig tid. Det kan vi derfor af mange grunde ikke vente på.

Til det ærede medlem hr. Kai Moltke vil jeg sige, at jeg forstår meget vel hans ønske om at fremhæve bl. a. ændringsforslaget til lovforslagets § 1, stk. 3, der omhandler § 64, og hvorefter man hæver grænsen fra 6.000 til 9.000 indbyggere. Det ærede medlem ønsker nemlig at give befolkningen det indtryk, at nu skal lejerne udsættes for den helt store jagt. Det giver mig imidlertid anledning til at fremhæve, at den foreslåede ændring jo ikke griber ind i bestående lejemål og heller ikke indfører adgang til fri opsigelse. Der er tale om de lempelser, der sker ved indgåelse af nye aftaler eller ved indgåelse af frie aftaler; lejerbeskyttelsen er fortsat i behold.

Endelig er bestemmelsen affattet således, at når der er tale om krav, selv under mere eller mindre frie aftaler, hvor der er tale om urimelig leje ved indgåelse af lejemål, vil disse aftaler kunne indbringes for boligretten efter de hidtil gældende regler, som vi har i lovens kap. V gældende for hele landet og ufravigelige.

Endelig minder jeg om, at selv om en kommune falder ind under de ændrede regler, vil kommunalbestyrelsen kunne beslutte, at de hidtil gældende regler vil kunne opretholdes, for så vidt man skønner, at der er et så alvorligt boligproblem, at det vil være uheldigt at give frit spil.

Det ærede medlem var ikke selv her inde på en gennemgang og motivering af alle sine ændringsforslag, men omtalte en del af dem i store træk. Jeg skal heller ikke, som det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen nævnte, gøre forsøg på at gøre dette til en udvalgsbehandling. Jeg har imidlertid ikke set det ærede medlem hr. Kai Moltkes ændringsforslag, før de forelå i betænkningen, og altså heller ikke haft lejlighed til at høre det ærede medlems synspunkter og motive-ringer for disse ændringsforslag. Det ærede medlem har foreslået en ændret affattelse af § 102, stk. 2, hvorefter boligministeren skulle bemyndiges til at fastlægge retningslinjer for nævnets behandling af de indbragte sager for derved at få mere ensartede afgørelser. Jeg tror ikke, det ærede medlem helt har gennemtænkt dette princip. Et nævns afgørelse kan nemlig efterprøves af domstolene, men en ændring som den, det ærede medlem har foreslået, vil betyde, at nævnets afgørelse i givet fald skal efterprøves af administrationen, og det har formentlig ikke været det ærede medlems mening.

Jeg skal ikke gennemgå det ærede medlems ændringsforslag i tur og orden, således som de er opstillet i betænkningen — det skal jeg skåne det høje ting for — men jeg vil gerne vedrørende det ærede medlem's ændringsforslag nr. 3 sige, at der i den gældende lovs bestemmelser, som det er fremhævet tidligere netop i den anledning, det ærede medlem hr. Kai Moltke omtalte, er adgang for nævnet til at få stillet teknisk bistand til rådighed og til, at kommunen afholder de dermed forbundne udgifter. I praksis benytter nævnet da også denne ad-